

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 92.536 van 23 januari 2001

A.98.679/XIII-1990

In zake : **DESSARD** Noël,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alain LEBRUN, advocaat,
rue du Ruisseau 55
4000 Luik

tegen :

1. **de gemeente Sprimont,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-François JEUNEHOMME, advocaat,
rue Fusch 8
4000 Luik,

2. **het Waalse Gewest,**

vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkommende partij :

CORSTJENS Marc,

rue Voie du Moulin 100
4140 Sprimont.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 26 december 2000 door Noël DESSARD ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning die op 17 oktober 2000 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sprimont is afgegeven aan Marc CORSTJENS, waarbij deze gemachtigd wordt een kippenfokkerij voor 17.500 legkippen met uitloopruijnte in de

vrije lucht te bouwen op de percelen kadastraal bekend Fays, sectie C, nrs. 1340b, 1344k en 1339a;

Gezien de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom, die op 10 januari 2001 door dezelfde verzoeker is ingesteld volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid;

Gezien het op 26 december 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien het op 18 januari 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij Marc CORSTJENS vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien het administratief dossier van de tweede verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 januari 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze opgeroepen worden om op 19 januari 2001 om 9.30 uur te verschijnen;

Gehoord het verslag van Mevr. GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en diens raadsman Mr. A. LEBRUN, advocaat, van Mr. D. ANDRIEN, loco Mr. J.-Fr. JEUNEHOMME, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mr. B. HENDRICKX, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt, en van Mr. L. DEHIN, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer KOVALOVSKY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Bij een aanvraag waarvan op 13 juni 2000 ontvangst is gemeld, vraagt Marc CORSTJENS om een vergunning voor de bouw van een kippenfokkerij voor 17.500 legkippen met uitloopruimte in de vrije lucht op percelen gelegen te Sprimont, rue voie du Moulin 100.

Die percelen liggen volgens het gewestplan Hoei-Borgworm in landbouwgebied, op 400 meter ten noordnoordoosten van het gehucht Fays.

Bij die aanvraag zijn verschillende plannen gevoegd en een voorafgaand milieu-effectrapport dat gedetailleerd beoogt te zijn.

Terwijl in het genoemde rapport onder dichtstbijgelegen waterwinningspunten een winplaats wordt vermeld op 800 meter ten noordwesten van het project, bestemd voor drinkwater voor dieren, en een waterwinningspunt van de "Société wallonne des distributions d'eau (S.W.D.E.)" (Waalse Maatschappij voor Watervoorziening), dat gelegen is op 907 meter in het oosten, staat op het vestigingsplan verkeerdelijk een put aangeduid op perceel 1340b, op ongeveer 13 meter ten noorden van de geplande bouw. Eigenlijk ligt die put binnen de grenzen zelf van het geplande bouwwerk.

De stalruimte zou een grondoppervlakte hebben van 1927,94 m³ (65,80 m x 29,30 m).

2. Van 27 juni tot 12 juli 2000 wordt een openbaar onderzoek georganiseerd op initiatief van het college van burgemeester en schepenen van Sprimont, dat van oordeel is dat, ingevolge artikel 111 van het Waalse Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (WWROSP), voor de werkzaamheden een aanvraag om afwijking van de voorschriften van het gewestplan vereist is. Er worden vijf bezwaarschriften ingediend, waaronder één petitie.

3. De aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning heeft voorafgaandelijk, op 9 juni 2000, een aanvraag om een exploitatievergunning ingediend, waarover van 7 tot 23 augustus 2000 een openbaar onderzoek is gehouden.

In het kader van dat onderzoek zijn ook bezwaarschriften ingediend.

In zijn verslag van 23 september 2000 betreffende de aanvraag om een exploitatievergunning onderzoekt het directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu (D.G.R.N.E.) die bezwaarschriften, waarvan sommige betrekking hebben op het gevaar voor vervuiling van het grondwater en van de waterwinningspunten. De ambtenaar wijst erop dat het dichtstbijgelegen winpunt een privé-put is die op 800 meter ligt van de plaats waar de kippenfokkerij zou komen; verder in het verslag wordt gepreciseerd dat er nergens oppervlaktewater- noch grondwaterwinning zal plaatsvinden. De technisch ambtenaar brengt een gunstig advies uit na een plaatsbezoek waarbij hij de put niet lijkt te hebben opgemerkt, aangezien het eerste waterwinningspunt volgens hem op 800 meter ervandaan ligt ...

4. Ondertussen brengt de gemeentelijke commissie van advies voor ruimtelijke ordening (C.C.A.T.) op 10 juli 2000 een gunstig advies uit over het project en op 20 juli 2000 doet het directoraat-generaal Landbouw dat ook. Laatstgenoemd directoraat oordeelt daarbij dat de op stapel staande exploitatie duidelijk grondgebonden blijkt te zijn, aangezien de kippenmest aangewend wordt voor de teelt van de gewassen van de boerderij en voor het overige via bemestingscontracten een bestemming krijgt.

5. Bij brief van 20 juli 2000 die aan het college van burgemeester en schepenen is gericht, antwoordt Marc CORSTJENS op de bezwaarschriften die naar aanleiding van het openbaar onderzoek zijn ingediend.

6. In het advies van de stedenbouwkundige dienst van de gemeente Sprimont d.d. 31 juli 2000 staat dat het geplande gebouw op de kruinlijn zal komen, dat het gedeeltelijk zichtbaar zal zijn vanuit het dorp Fays en volledig voor wie van Ménages naar Lincé gaat, en vanuit het dorp Bèt'gné; het bestuur brengt een voorwaardelijk gunstig advies uit, waarbij voorgeschreven wordt dat rondom het gebouw een groenscherm moet worden aangebracht aan de kant van Bèt'gné.

7. Op 17 oktober 2000 geeft het college van burgemeester en schepenen van Sprimont tegelijkertijd de stedenbouwkundige vergunning en de exploitatievergunning af.

De stedenbouwkundige vergunning is gemotiveerd als volgt :

" (...)

Aangezien met betrekking tot de aanvraag voldaan is aan de speciale regelen van openbaarmaking waarin het genoemde Wetboek voorziet; dat er vijf bezwaarschriften (waaronder één petitie) zijn ingediend; dat het college daarover heeft beraadslaagd;

(...)

Gelet op het advies van 31-7-2000 van de technisch hoofdbeampte;

Aangezien het dictum van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar luidt als volgt : gunstig onder voorwaarden - zie bijlage van 1-9-2000 -;

Gezien het aanvullend plan, waarin aangegeven wordt waar de voorgeschreven aanplantingen komen op het perceel;

Gezien het advies van 20-7-2000 (...) van het directoraat-generaal Landbouw;

Gezien het advies van 10-7-2000 van de C.C.A.T.;

BESLUIT :

Art. 1 - De vergunning wordt afgegeven aan de heer Marc CORSTJENS, die :

- 1° de voorwaarden gesteld in het hierboven weergegeven eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar in acht zal moeten nemen;
- 2° het eensluidend advies van de technische diensten in acht zal moeten nemen".

Het voorwaardelijk gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar d.d. 1 september 2000, dat niet is weergegeven in de bestreden handeling en niet terug te vinden is in het administratief dossier van de gemeente, luidt als volgt :

" (...)

Gezien de plaatselijke stedenbouwkundige en architecturale gesteldheid;

Overwegende dat het wel degelijk om een landbouwactiviteit gaat en niet om een industriële activiteit zoals de afdeling Landbouw heeft bevestigd in haar advies van 20-07-2000;

Overwegende dat de bezwaren in wezen betrekking hebben op hinder veroorzaakt door de exploitatie;

Overwegende dat het gebouw, uit landschappelijk oogpunt, enigszins op de achtergrond ten opzichte van de top van de heuvel zal worden opgetrokken en dat aanplantingen zullen worden aangebracht om de gevolgen voor het landschap te beperken;

Gezien het gedetailleerde voorafgaande milieu-effectrapport opgemaakt door het bureau DLV-BVBA - rue de Piétrain - 62 te 1370 Geldenaken, dat op 22-6-2000 bij mijn diensten is ingeschreven;

Overwegende dat met de uitleg die in dat rapport en in de brief met aanvullingen van de heer Marc CORSTJENS d.d. 20 juli 2000 staat, waarvan een kopie bij dit advies is gevoegd, de bezwaren weerlegd worden;

De handelingen en werkzaamheden brengen de algemene bestemming van het gebied en het architecturale aanzicht ervan niet in het gedrang, voorzover de volgende voorwaarden worden nageleefd :

- de kleur van de dakbedekking (platen) is antraciet;
- de aanplantingen die de heer Marc CORSTJENS in het uitzicht stelt in zijn brief van 20 juli 2000 moeten worden aangebracht binnen zes maanden nadat de stal onder de kap is; er moet een gedetailleerd aanplantingsplan worden toegezonden voordat de stedenbouwkundige vergunning wordt afgegeven;
- de silo's zijn donkergrijs.

(...)"

8. Vanaf 23 oktober 2000 worden tegen die exploitatievergunning bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik beroepen ingesteld door de inwoners van Sprimont. Die beroepen zijn nog hangende.

9. De stedenbouwkundige vergunning zou op 23 oktober 2000 door aanplakking zijn bekendgemaakt, net zoals de exploitatievergunning; van laatstgenoemde vergunning steekt een bewijs van aangeplakte bekendmaking in het dossier.

10. Op 27 oktober 2000 vat de vergunninghouder werkzaamheden aan die hij voorstelt als een louter schoonmaken van het terrein teneinde goede grond boven te halen. Hem wordt een mondeling bevel tot staking van de werkzaamheden ter kennis gebracht omdat de vergunning gedurende 30 dagen na de ontvangst ervan niet uitvoerbaar is.

11. Bij een op 23 november 2000 verstuurde brief, die op 24 november is ontvangen door de afdeling Water van het D.G.R.N.E., meldt Noël DESSARD dat er een waterwinningspunt is van 20 centimeter diameter die onder de kippenfokkerij zal komen te liggen; volgens hem voorziet die put de boerderij, die niet aangesloten is op de openbare watervoorziening, van water; hij meent dat het Gewest misleid is door de tussenkomende partij en dat zulks ook geldt voor de gronden waarop de mest zou worden uitgereden, aangezien deze in het beschermingsgebied van het waterwinningspunt van de Waalse Maatschappij voor Watervoorziening liggen, die de watertoren van Lincé van water voorziet.

Die put, die wellicht op 4 juni 1992 door de vroegere eigenaars van de boerderij is geboord, is ongeveer 88 meter diep; de pomp is op ongeveer 86 meter geïnstalleerd.

Op 1 april 1998 had Marc CORSTJENS een aanvraag ingediend om grondwater te mogen oppompen; die aanvraag is ingeschreven door het D.G.R.N.E., maar er werd nog geen vergunning afgegeven; de exploitant betaalt evenwel sedert 1998 de heffing op de lozing van afvalwater, berekend op basis van het aantal m³ dat uit de put is opgepompt.

12. Op 24 november 2000 geeft de burgemeester van de gemeente het mondelinge bevel om de werkzaamheden te staken.

13. Bij een fax die op 27 november 2000 door de afdeling Water van het D.G.R.N.E. aan het college van burgemeester en schepenen van Sprimont is gestuurd, bevestigt die dienst, na een plaatsbezoek, het bestaan van een in gebruik zijnde boorput op de bouwplaats van de kippenfokkerij. Dat stuk luidt als volgt :

"Deze feitelijke toestand is onverenigbaar met de geldende wetgeving (besluit van de Waalse Regering van 14 november 1991 betreffende de grondwaterwinningen, de waterwinnings-, de voorkomings- en de toezichtsgebieden en de kunstmatige aanvulling van de grondwaterlagen, zoals gewijzigd bij het besluit van de Waalse Regering van 9 maart 1995 en het decreet van 30 april 1990 op de bescherming en de exploitatie van het grondwater en het tot drinkwater verwerkbaar water, zoals laatstelijk gewijzigd bij het decreet van 15 april 1999 betreffende de kringloop van het water en houdende oprichting van een "Société publique de gestion de l'eau" (Openbare Maatschappij voor Waterbeheer), artikel 10, § 3). Daarin wordt een waterwingebied gedefinieerd als het gebied binnen een straal van 10 meter rond de put : "Binnen een waterwinningszone worden slechts de activiteiten gemachtigd die direct betrekking hebben op de waterproductie, met inbegrip van het onderhoud en de aanleg van de winplaatsen van water".

Ik heb de heer en mevrouw CORSTJENS en hun raadsman, meester Louis DEHIN, die allemaal aanwezig waren tijdens mijn bezoek, daarvan op de hoogte gebracht.

Bovendien kan ik u laten weten dat de heer CORSTJENS, na enige overweging, bij onze diensten een nieuwe vergunning voor wetsconforme waterwinning heeft aangevraagd en gevraagd heeft dat de bestaande put zo snel mogelijk zou worden opgevuld.

Ik heb die aanvraag deze zaterdagmorgen ter plaatse onderzocht. Zonder te willen vooruitlopen op de beslissing die de minister bevoegd voor water aangaande de betrokken exploitatievergunningsaanvraag zal nemen, is er voor de dienst Grondwater op het eerste gezicht geen bezwaar om de werkzaamheden op de voorgestelde plaats uit te voeren.

Wat het opvullen van de bestaande put betreft zal de heer CORSTJENS bij een afzonderlijk schrijven op de hoogte worden

gebracht van de te volgen werkwijze. De dienst Grondwater van de afdeling Water van het Waals Gewest wordt vooraf op de hoogte gebracht van de datum waarop de put wordt opgevuld. Een ambtenaar van de dienst Grondwater moet aanwezig zijn op de dag van de werkzaamheden om te zien of ze goed worden uitgevoerd.

Het staat aan u te beslissen of de werkzaamheden die thans aan de gang zijn in het huidige waterwingebied (straal van 10 meter rond de put) al dan niet gestaakt worden. Mag ik u vragen ons op de hoogte te brengen van de beslissing die u eventueel zult nemen.

Indien de put volgens onze richtlijnen wordt opgevuld, wordt u daarvan meteen op de hoogte gebracht door onze diensten.

Wat de bemesting in de buurt van het winpunt van de Waalse Maatschappij voor Watervoorziening betreft, onderzoeken wij het dossier nog".

14. Op 28 november 2000 wordt het bevel tot staking van de werkzaamheden bevestigd door het college van burgemeester en schepenen. In de brief staat dat "overeenkomstig de geldende wetgeving betreffende de waterwinning en de bescherming van het grond- en drinkwater, geen enkele werkzaamheid mag worden verricht binnen een straal van 10 m rond de bestaande put die in gebruik is" en dat "zodra die put niet meer wordt gebruikt en nadat zulks is vastgesteld door de diensten van het Waals Gewest, de werkzaamheden kunnen worden voortgezet".

15. Bij een brief van 1 december aan de afdeling Water van het directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu antwoordt de Waalse Maatschappij voor Watervoorziening als volgt op een verzoek van die dienst :

" De installatie van de heer CORSTJENS ligt op 900 meter van onze waterwinplaats "Lincé P5". Gezien het lage debiet dat uit de put CORSTJENS 2 wordt gehaald, is de Waalse Maatschappij voor Watervoorziening niet tegen de ingebruikstelling van die put voorzover het water dat daaruit wordt gehaald geen weerslag heeft op onze waterwinplaats Lincé P5.

Het zou nuttig zijn de bestaande put nog niet onmiddellijk op te vullen en hem te gebruiken als drukkingsmeter tijdens de pomptests voor de put CORSTJENS 2. De put moet worden opgevuld volgens de regels van de kunst.

Wij delen u mee dat we daarenboven nagaan welke weerslag het landbouw- en pluimveebedrijf dat thans wordt gebouwd kan hebben op de kwaliteit van het grondwater. Wij bezorgen u ons advies bij een afzonderlijk schrijven".

16. Bij een brief van 4 december 2000 laat de afdeling Water het college van burgemeester en schepenen van Sprimont weten dat de dienst Grondwater vastgesteld heeft dat "de put die binnen de grenzen ligt van de grondwerken van de stal in aanbouw, vandaag, zaterdag 2 december 2000, om 16.02 uur buiten gebruik gesteld is door de eigenaar ervan" en dat "gezien het late uur de bronbemalingstests maandag uitgevoerd zullen worden". "Wat die

waterwinning betreft", stelt de ambtenaar voorts, "staat bijgevolg niets de hervatting van de werkzaamheden nog in de weg".

Bij een fax van 3 december 2000 bevestigt Marc CORSTJENS dat de waterput buiten gebruik gesteld is, aangezien de pomp op 2 december is weggehaald, en dat hij zal worden opgevuld volgens de instructies van het Ministerie van het Waalse Gewest.

Op 12 december 2000 dient hij een aanvraag om een vergunning in voor grondwaterwinning voor een nieuwe put aan de andere kant van de boerderij.

17. Ondertussen wordt Marc CORSTJENS bij een dagvaarding in kort geding, die op 24 november 2000 door inwoners van Sprimont, onder wie verzoeker, gelanceerd is, gedagvaard om te verschijnen om :

- het verbod opgelegd te krijgen de klaarblijkelijk op frauduleuze wijze verkregen bouw- en exploitatievergunningen d.d. 17 oktober 2000 uit te voeren;
- subsidiair aan onderdeel A, het verbod opgelegd te krijgen de klaarblijkelijk onwettige exploitatievergunning uit te voeren door onverschillig welke bouwactiviteit totdat de bestendige deputatie een uitspraak heeft gedaan over de beroepen die bij haar aanhangig zijn gemaakt;
- het verbod opgelegd te krijgen water te winnen zonder in het bezit te zijn van een waterwinningsvergunning.

Op de terechtzitting van 19 december 2000 ziet de raadsman van de verzoekers af van het derde onderdeel van de vordering betreffende de waterwinplaats en verklaart Marc CORSTJENS de werkzaamheden niet voort te zetten voordat een beslissing valt. Op de eerste terechtzitting van 28 november 2000 had laatstgenoemde zich ertoe verbonden de werkzaamheden niet te hervatten vóór de volgende zitting, op 5 december 2000, op welke datum beslist is de pleidooien vast te stellen op 19 december en Marc CORSTJENS zich ertoe verbonden heeft tot die datum te wachten.

Bij een beschikking van 22 december 2000 verklaart de wnd. voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik zich onbevoegd om kennis te nemen van de zaak voorzover ze strekt tot de schorsing van de stedenbouwkundige vergunning en besluit hij dat de hoofdvordering niet gegrond is voorzover ze betrekking heeft op de exploitatievergunning, aangezien er geen sprake

is van dringende noodzakelijkheid, omdat exploitatie onmogelijk is doordat nog geen gebouwen zijn opgetrokken.

18. Bij een dagvaarding die op 1 december 2000 betekend is, dagvaardt de vzw ARDENNES LIEGEOISES, verzoekende partij in de procedure 98.655/XIII-1988, Marc CORSTJENS op grond van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu om :

- " - te horen vaststellen dat de verweerder het decreet van 30 april 1990 op de bescherming en de exploitatie van het grondwater en het tot drinkwater verwerkbaar water schendt door water te winnen op zijn bedrijf te Fays (...) zonder dat hij daarvoor een vergunning heeft;
- te horen vaststellen dat de verweerder kennelijk artikel 1 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (A.R.A.B.) en artikel 84, § 1, 1°, van het WWROSP heeft geschonden door verscheidene werkzaamheden te verrichten voor de bouw van een kippenstal (...) zonder dat hij daarvoor de vereiste exploitatie- en stedenbouwkundige vergunning heeft, aangezien die vergunningen krachtens artikel 159 van de Grondwet als onwettig geweerd moeten worden;
- de stopzetting van iedere waterwinning en van alle werkzaamheden in verband met de bouw van een kippenstal en silo's op de percelen (...) te horen bevelen;
- voor recht te horen zeggen dat, indien het onder punt 3 genoemde bevel tot staking van de werkzaamheden niet wordt nageleefd, verweerder veroordeeld zal worden tot een dwangsom van 500.000 fr. per dag in overtreding ten voordele van de verzoekende partij".

Bij een beschikking van 3 januari 2001

- " - verklaart de wnd. voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik de hoofdvordering ontvankelijk, maar niet-gegrond wat betreft een kennelijke schending van het A.R.A.B. en het W.W.R.O.S.P.;
- wijst hij wat betreft een ernstige dreiging van vervuiling van het grondwater door een waterwinning die niet is toegestaan, alvorens recht te spreken, Louis GENDARME (...) aan als expert wiens opdracht erin bestaat, (...) :
 - 1) zich naar de omstreden plaats te begeven (...);
 - 2) eerst de bestaande toestand inzake de oude en de nieuwe put te beschrijven en te zeggen welke voorzorgsmaatregelen genomen moeten worden om te voorkomen dat het grondwater ook maar enigszins verontreinigd wordt;
 - 3) daarna uit te maken of de werkzaamheden die verricht zijn na de eerste interventie beschouwd moeten worden als afdoende om iedere verontreiniging te voorkomen".

Die opdracht is reeds op 4 januari 2001 door de raadsman van Marc CORSTJENS ter kennis gebracht van de expert. De eerste expertisevergadering heeft op 15 januari 2001 plaatsgevonden.

19. Ondertussen worden op 9 januari 2001 de bouwwerkzaamheden hervat. De partijen worden daarvan bij een officiële brief van de raadsman van Marc CORSTJENS op de hoogte gebracht, waarin staat dat "het gaat om het gieten van betonblokken zodat metaalconstructies kunnen worden vastgezet" en dat "er in dit stadium en voordat expert GENDARME de plaats bezocht heeft, geenszins sprake van is de put definitief buiten gebruik te stellen".

20. Bij het dossier van de verzoeker tot tussenkomst is een brief gevoegd van de N.V. EURODRILL, een boor-, kernboor- en irrigatiebedrijf, dat de raadsman van de verzoeker tot tussenkomst een beschrijving toestuurt van de opvulwerkzaamheden die verricht zijn voor rekening van laatstgenoemde en waarin staat dat "deze werkzaamheden verricht zijn volgens de instructies van de heer BELIAIRE (sic), die persoonlijk aanwezig was tijdens de werkzaamheden". De heer BELLIERE is de ambtenaar van het D.G.R.N.E. die het dossier van de niet-toegestane put heeft gevolgd.

21. De eerste expertisevergadering heeft op 15 januari 2001 plaatsgevonden; daarop is vastgesteld dat de put opgevuld was, en blijkbaar op een vrij behoorlijke manier, wat verzoeker niet lijkt te betwisten;

Overwegende dat Marc CORSTJENS bij een op 18 januari 2001 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partijen en de tussenkomende partij de bevoegdheid van de Raad van State betwisten op de grond dat de vordering tot schorsing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen volledig gelijk is aan de vordering waarvoor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik, rechtsprekend op vordering tot staking op basis van de wet van 12 januari 1993, zich bevoegd heeft verklaard; dat ze erop wijzen dat de rechtsvordering ertoe strekte dat de stopzetting bevolen werd van iedere waterwinning en van alle werkzaamheden in verband met de bouw van de kippenstal en de silo's, op straffe van een dwangsom van 500.000 BF per dag dat daaraan geen gevolg werd gegeven, terwijl de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen ertoe strekt voorlopig eenieder te verbieden de stedenbouwkundige vergunning voort ten uitvoer te leggen en een dwangsom van 1.000.000 frank per dag op te leggen aan de verwerende partij; dat ze aanvoeren dat, indien de Raad van State zich bevoegd verklaart om als voorlopige maatregel het verbod uit te spreken, alsook de daarmee samenhangende dwangsom op te leggen, hij overeenkomstig artikel 34 van de gecoördineerde wetten zijn uitspraak zou

moeten uitstellen totdat het Hof van Cassatie een beslissing heeft genomen inzake de bevoegdheidsregeling, en dit op verzoek van de meest gereede partij, ook al zijn de partijen in het geding niet dezelfde;

Overwegende dat artikel 34 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het volgende bepaalt :

"Wanneer de afdeling administratie en een hof of een rechtbank van de rechterlijke orde zich beide hetzij bevoegd, hetzij onbevoegd hebben verklaard om van dezelfde eis kennis te nemen, wordt de bevoegdheidsregeling ten aanzien van het geschil vervolgd door de meest naartstige partij en door het Hof van cassatie beslecht zoals bepaald voor de regeling van rechtsgebied in burgerlijke zaken. Het arrest tot regeling van rechtsgebied wordt echter door het Hof in verenigde kamers uitgesproken";

dat deze bepaling de Raad van State niet verplicht zijn uitspraak uit te stellen indien hij zich bevoegd verklaart;

Overwegende dat artikel 1 van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu als volgt luidt :

"Onverminderd de bevoegdheid van andere rechtscollages op basis van andere wetsbepalingen, stelt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, op verzoek van de procureur des Konings, van een administratieve overheid of van een rechtspersoon zoals omschreven in artikel 2, het bestaan vast van een zelfs onder het strafrecht vallende handeling, die een kennelijke inbreuk is of een ernstige dreiging vormt voor een inbreuk op één of meer bepalingen van wetten, decreten, ordonnances, verordeningen of besluiten betreffende de bescherming van het leefmilieu.

Hij kan de staking bevelen van handelingen waarvan de uitvoering reeds is begonnen of maatregelen opleggen ter preventie van de uitvoering ervan of ter voorkoming van schade aan het leefmilieu. (...)

(...)"

Overwegende dat uit artikel 1 van de genoemde wet van 21 januari 1993 uitdrukkelijk blijkt dat de vordering tot staking niets afdoet aan de bevoegdheid van de Raad van State en dus evenmin aan de mogelijkheid bij de Raad van State een beroep in te stellen om in de praktijk hetzelfde resultaat te verkrijgen als dat waartoe een vordering tot staking kan leiden, onder voorbehoud evenwel van het gezag van gewijsde van de beslissing van de gewone rechter; dat wat dat betreft, het betrokken gezag van gewijsde hier niet kan worden aangevoerd, al was het omdat de partijen in het geding niet dezelfde zijn, aangezien de vordering tot staking ingesteld is door de vzw ARDENNES LIEGEOISES; dat de exceptie van onbevoegdheid bijgevolg niet in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat de tussenkomende partij de ontvankelijkheid betwist van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, die is ingesteld op 10 januari 2001 onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid, terwijl de vordering tot schorsing ingesteld is op 26 december 2000 in het kader van een gewone procedure; dat die handelwijze volgens haar sedert het arrest JANNE d'OTHEE, nr. 84.582, van 10 januari 2000, niet meer aanvaardbaar is omdat ze erop neerkomt dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid onderzocht wordt vóór de gewone vordering tot schorsing, terwijl laatstgenoemde vordering toch onderstelt dat de voorwaarden voor de schorsing worden onderzocht, wat leidt tot een onderzoek in twee instanties, waarin de wet niet voorziet;

Overwegende dat in geen enkele wets- of verordeningsbepaling staat dat een verzoeker geen vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid mag instellen nadat een vordering tot schorsing is ingesteld volgens de gewone procedure, wanneer de dreiging van het gevaar duidelijk wordt nadat de vordering tot schorsing is ingesteld;

Overwegende dat de Raad van State, wanneer daarbij een vordering tot schorsing aanhangig is gemaakt, alle nodige maatregelen mag bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, onder de voorwaarden bepaald in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, namelijk wanneer ernstige middelen worden aangevoerd en wanneer er een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is; dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen krachtens deze bepaling een accessorium is van de vordering tot schorsing; dat de rechtsordening vereist dat eerst een uitspraak wordt gedaan over de vordering tot schorsing of dat dat gelijktijdig gebeurt met de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, om te voorkomen dat er een eerste en een hogere aanleg in het leven worden geroepen;

Overwegende dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State het volgende bepaalt : "In het belang van een goede rechtsbedeling kan de voorzitter beslissen dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt behandeld en afgedaan met de vordering tot schorsing"; dat bij beschikking van 17 januari 2001 bepaald is dat de vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid gelijktijdig zouden worden onderzocht op de terechtzitting van

19 januari 2000; dat er overeenkomstig het genoemde artikel 27 grond is de vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen samen te onderzoeken volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid; dat de tussenkomen de partij er bijgevolg geen belang bij heeft aan te voeren dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid om de door haar genoemde redenen niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verwerende partijen en de tussenkomen de partij de ontvankelijkheid ratione temporis van het beroep tot nietigverklaring aanvechten, en, bijgevolg, van de vordering tot schorsing; dat ze stellen en ter staving daarvan een foto overleggen, dat de stedenbouwkundige vergunning reeds op 23 oktober 2000 door aanplakking is bekendgemaakt en de beroepstermijn bijgevolg op 22 december verstreken is, zodat het beroep, dat op 26 december is ingesteld, te laat komt;

Overwegende dat de verzoekende partij aanvoert dat toen de buurtbewoners lucht hebben gekregen van de exploitatievergunning, ze hun advocaat verwittigd hebben, die op 26 oktober naar het gemeentebestuur is gegaan, waar hij vernomen heeft dat er een stedenbouwkundige vergunning was, aangezien de twee dossiers met elkaar verband hielden;

Overwegende dat uit de foto die bij het dossier is gevoegd en waarmee verzoeker wil aantonen dat de aanplakking wel degelijk op 23 oktober heeft plaatsgevonden, onvoldoende blijkt wanneer de aanplakking juist heeft plaatsgevonden; dat daarenboven, zelfs indien de vergunning die dag inderdaad bij wege van aanplakking is bekendgemaakt, verzoeker dat enerzijds niet noodzakelijk die dag heeft opgemerkt en, anderzijds, gesteld dat hij daarvan de eerste dag van de aanplakking kennis heeft genomen, reeds op 26 oktober de vereiste stappen heeft ondernomen, dat wil zeggen binnen een redelijke termijn, om daarvan de inhoud te kennen, zodat de beroepstermijn pas op die datum is beginnen te lopen; dat het beroep, dat ingesteld is op 26 december 2000, bijgevolg ontvankelijk is;

Overwegende, wat de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, dat verzoeker van oordeel is dat uit het feitenrelaas van de vordering tot schorsing blijkt dat de houder van de omstreden vergunning een "heethoofd" is, die onder meer de werkzaamheden gestart heeft terwijl zijn vergunning nog niet uitvoerbaar was, een boorgat heeft gemaakt zonder toestemming, zijn belofte om de werkzaamheden op te schorten gedurende het gerechtelijk kort geding niet helemaal is nagekomen, aangezien hij een tweede boring

heeft verricht; dat verzoeker aanvoert dat de bouwwerkzaamheden op 9 januari 2001 ll. hervat zijn, terwijl een rechterlijke expertise aan de gang is, dat die werkzaamheden snel kunnen worden uitgevoerd, aangezien het gaat om het optrekken van een metalen structuur met prefabmateriaal, en een onmiddellijke vervuiling van het grondwater door de aan de gang zijnde bouwwerkzaamheden, aangezien zich in de funderingen van het gebouw een boorput van 88 meter diep bevindt, geenszins kan worden uitgesloten;

Overwegende dat de toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, die de uitoefening van de rechten van verdediging en het onderzoek van de zaak tot een strikt minimum beperkt, uitzonderlijk moet blijven en alleen kan worden aanvaard wanneer het gevaar dat de schorsingsprocedure beoogt te voorkomen dreigend is, en op voorwaarde dat de eisende partij al het nodige heeft gedaan om de schade te voorkomen en om de zaak zo spoedig mogelijk aanhangig te maken bij de Raad van State; dat verzoeker in het onderhavige geval erkent dat hij reeds op 26 oktober 2000 kennisgenomen heeft van de vergunning; dat de tussenkomende partij reeds vanaf het begin, en zelfs voorbarig, te kennen heeft gegeven dat ze de werkzaamheden snel wou uitvoeren; dat haar zulks slechts belet is bij het bevel om de werkzaamheden te staken dat haar op 24 november ter kennis is gebracht, nadat ontdekt was dat er binnen de grenzen van de geplande constructie een put lag; dat, ook al kon ze de werkzaamheden op 3 december hervatten, nadat de put buiten gebruik was gesteld, ze deze vrijwillig opgeschort heeft, maar louter wegens het gerechtelijk kort geding, in het kader waarvan ze zich uiteindelijk slechts ertoe verbonden heeft de afloop af te wachten; dat verzoeker vanaf 22 december, de datum van de beschikking, kon verwachten dat de tussenkomende partij de werkzaamheden zou hervatten aan het einde van het bouwverlof op 9 januari 2001, aangezien de beschikking haar zulks geenszins belette; dat hij evenwel pas op 26 december 2000 een gewoon beroep tot schorsing heeft ingesteld en pas op 10 januari 2001 onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid gevraagd heeft dat voorlopige maatregelen zouden worden opgelegd; dat verzoeker bijgevolg niet voldoende naarstig is geweest; dat hij immers een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid had kunnen instellen zodra hij gemerkt had dat de tussenkomende partij snel te werk wou gaan en in ieder geval zodra de omstreden put was ontdekt, aangezien hij stelt dat het nadeel gedeeltelijk steunt op de kans op onmiddellijke vervuiling van de put door de bouw zelf; dat er bijgevolg geen sprake is van uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel evenmin vast lijkt te staan; dat verzoeker immers aanvoert dat het eerste

gevaar bestaat in zeer onaangename geurhinder wegens de kippenmest die verspreid zal worden over stukken grond die zeer dicht bij woningen liggen met dien verstande dat het stuk grond van verzoeker zelfs op ongeveer 30 meter van één van de uitrijgebieden ligt; dat verzoeker wijst op een tweede gevaar, namelijk de vervuiling van het water en van de bodem door de bemesting; dat hij in zijn vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid meent dat logischerwijze aangenomen moet worden dat het nadeel samenhangt met de bestemming van het gebouw voorzover in de uitvoerbare exploitatievergunning, waartegen evenwel een beroep loopt, geen milieuvoorschrift is opgenomen; dat hij erop wijst dat gezien de aanwezigheid van een boorput die meteen, tot een diepte van 88 meter, midden in het grondwater uitmondt, in de funderingen zelf van het gebouw waarvoor de bestreden vergunning is verstrekt, gevreesd kan worden voor een zeer snelle vervuiling van het grondwater, omdat in de bestreden handeling niet staat hoe de boorput waterdicht moet worden gemaakt en opgevuld moet worden; dat vervuiling van het grondwater volgens hem moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat de geurhinder en de vervuiling van het water en de bodem als gevolg van bemesting rechtstreeks verband houden met de exploitatievergunning, waartegen thans een beroep hangende is bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik; dat die nadelen niet het gevolg zijn van de stedenbouwkundige vergunning; dat het enige aangevoerde nadeel dat in aanmerking zou kunnen worden genomen het nadeel is dat verband houdt met de aanwezigheid van de put binnen de grenzen van het terrein waarop de kippenstal wordt opgetrokken, die - zo wordt aangevoerd - verontreinigd kan geraken door de bouwwerkzaamheden zelf, met als gevolg dat ook het grondwater verontreinigd kan geraken; dat de beschikking uitgevaardigd in kort geding op 3 januari 2001 verzoeker evenwel bepaalde waarborgen biedt, aangezien een gerechtelijke expertise is bevolen, waarbij moet worden aangegeven hoe de put moet worden opgevuld om alle vervuiling van het grondwater te voorkomen, en waarbij die werkzaamheden gecontroleerd moeten worden; dat door verzoeker niet betwist wordt dat op de eerste expertisevergadering, die op 15 januari 2001 heeft plaatsgevonden, vastgesteld is dat de put klaarblijkelijk naar behoren was opgevuld door de tussenkomende partij, en zulks ingevolge de aanbevelingen van de bevoegde ambtenaar van het D.G.R.N.E. en in diens aanwezigheid; dat bijgevolg een kans op vervuiling van het grondwater als gevolg van de bouwwerkzaamheden zelf, weinig aannemelijk lijkt;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld

moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het door Marc CORSTJENS ingediende verzoek tot tussenkomst in het kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid worden afgewezen.

Artikel 3.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst ingediend door Marc CORSTJENS, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van laatstgenoemde.

Voor het overige wordt de beslissing over de kosten in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op drieëntwintig januari tweeduizend en
één door :

Mevr.	GUFFENS,	staatsraad, wnd. voorzitter,
de Hr.	SCOHY,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

G. SCOHY.

S. GUFFENS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.